

Sanayici antrenörlerle kendi işlerini kuracaklar

Istanbul Sanayi Odası (İSO) ve İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) Arı Teknokent, teknoloji tabanlı ve inovasyon odaklı girişimleri desteklemek için stratejik işbirliği gerçekleştirdi. Anlaşma kapsamında yaratıcı fikirlere sahip genç girişimcilerle alanında başarılı ve deneyimli sanayiciler düzenli olarak buluşturulacak. Bu çerçevede 14 Kasım'daki "BigBang" büyük finalinde girişimcilere "İSO Geleceğin Sanayicisi Ödülü" verilecek. İşbirliğini anlatan İSO Yönetim Kurulu Başkanı **Erdal Bahçıvan**, "İSO KOZA modeliyle bir yıl boyunca 500 bin TL'lik katkıyla girişimcilerin fikirlerini ticari değere

dönüştürmeleri amacıyla 'sanayici antrenör' desteği sunacağız" dedi.

İTÜ Rektörü Prof. Dr. Mehmet Karaca ise "İşbirliğimiz sanayi-üniversite işbirliğini daha da ilerilere taşıyacak" diye konuştu.

İSO, vasatlıktan çıkışı arıyor...

Bundan birkaç hafta önce **Istanbul Sanayi Odası (İSO)** tarafından düzenlenen ilginç ve bir o kadar da önemli toplantı vardı. Bu toplantı, İSO'nun geleneksel olarak düzenlediği sanayi kongrelerinin 13'üncüsü idi. Konusu da "Vasatlıktan Çıkış İçin İnsan ve Kültür- Geleceği Birlikte Kuralım" temasına yönelikti.

Gerçekten toplantı başlığı çok ilginç ve önemliydi. Ancak; düzenlendiği tarihte Türkiye seçim ortamında olduğu için açıklaması çok da fazla dikkat çekici olamamıştı. Biz de o atmosferde gündem dışında kalmamak adına konuyu işlememiş ötelemiştik. O tarihte konuyu işleyen kişilerden biri, DÜNYA'dan bir başka sayfasından arkadaşım Yaprak Özer oldu. Tabii toplantıya moderatörlük yapması onun için bir şanstı. Nitekim bu şansını olağanüstü ince ve vurgulu üslubuyla anında sütunlarına taşıdı.

Konunun ilginç olan yanlarından birisi, Türkiye'nin son dönemlerde yaşadığı gündemlerin çok sık ve farklı olmasına rağmen bu konunun çok hayati olması. İkinci yönü de İSO gibi bir sanayi meslek örgütünün sosyo-kültürel bir konuya parmak basması.

Şimdi artık 1 Kasım sonrası bu gündemlerle yoğunlaşma zamanı. Yeteri kadar ıskalanan zamanı bundan böyle daha efektif kullanma vakti.

Aslında İSO'nun gözüyle, kalkınmada veya büyümede makinenin ro-

EKO ANKARA

Prof. Dr. Nevzat Saygılıoğlu

nevzatsaygilioglu@hotmail.com

lülü inkar edilemez. Ama o makineye can veren veya yön veren insanın rolü hiç ihmal edilemez. İşte makineleri yapan veya işleten insanların yetiştirilmesi ve kalitesi de inkar edilemez.

Bu konu ile ilgili olarak toplantıda Finlandiya örneği işlenmiş. Finlandiya Sanayi ve Ticaret Odası Başkanı Risto E. J. Penttila kendi ülkelerinin başarı örneğini anlatmış. Penttila, ülkenin başarısında 5 önemli faktörün altını çizmiş.

- İlki "kadın". Kadınların işgücüne dahil edilmesinin önemine değinerek dünyada en fazla kadın yöneticinin Finlandiya'da olduğunu belirtmiş.
- İkincisi "mühendis". Sanayideki başarıda mühendisliğin beşte bir payının olduğunu ifade ederek

başbakanlarının da mühendis olduğunu hatırlatmış. Onun gözüyle Finlandiya'nın bir şirket gibi yönetim felsefesi varmış. Doğrusunu söylemek gerekirse bu noktada Sayın Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın bundan 3-5 ay önce Türkiye'yi bir şirket yönetimine benzetme konusu aklımıza geldi.

- Üçüncüsü "eğitim". Herkes için eğitimde öğretmenlerin rehber olarak daha akıllı olduğu vurgusunu yapmış.
- Dördüncüsü "hiyerarşi olmaması". Herkese hemen ulaşmanın kolaylığı ve önemi üzerinde durmuş.
- Son olarak "güven". Başarıda insanların birbirine güven duymasının önemi ve gereği konusuna değinmiş.

Şimdi siz gelin bu 5 önemli faktörü Türkiye açısından irdeleyin.

Türkiye'de kadının işgücüne katılımı ve yönetimde etkinliği konusunda yeterli bir noktada olduğumuzu söyleyebilir miyiz? Hâlâ "kadına şiddetin önlenmesi" ve "kadınlara pozitif ayrımcılık" gibi başlıklarla başarıyı yakalayabilir miyiz? Çok basit bir mantıkla her iki insandan birisinin kadın olduğu gerçeği karşısında biz gereğini yaptığımızı iddia edebilir miyiz?

Mühendislerin ülke kalkınmasına katkısında yeterli performansla sahip olduğumuzu ifade edebilir miyiz? Bizde yeni yetme pazarla-

macı, finansçı tiplmeleriyle üretmeden tüketme modellerine ağırlık verdiğimizizi inkâr edebilir miyiz?

Cumhuriyetten bu yana ve özellikle son yıllarda eğitim alanındaki yazbozlarla sonuç alabileceğimizi söyleyebilir miyiz? Son 13 yılda 11 kez eğitim modellerinin değiştirildiği gerçeğini değiştirebilir miyiz? Her ile bir üniversite ve her ilçeye bir fakülte mantığı ile eğitimde çağı yakalayabilir miyiz?

Hiyerarşi veya bizim anladığımız dille "bürokrasi" belasını aştığımızı iddia etmemiz mümkün mü? Bu noktada Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın Başbakanlığı döneminde sıkça yakındığı oligarşik bürokrasi gerçeğini aştığımızı ifade edebilir miyiz?

Güven ve yolsuzluk konusunda Türkiye'nin bildiğimiz karnesiy-le çağdaş ülkeler arasında yerimizi alabilir miyiz? Artık bu gerçeklerle yüzleşme ve çağdaşlığı yakalama fırsatı var. Birbiri ardına 4 ayrı seçimin sonuncusu tamamlanmış. Kağıtlar karılmış, herkes yerini bulmuş. Bundan sonrası yeni hükümetin vizyonuna, becerisine ve liderliğine bağlı. Hemen her şeyin orta tuzaktan kurtuluş için vasatlıktan çıkmak lazım. Farklı şeyleri farklı şekilde ve hızlı yapmak şart. Bu da herkesin, her kesimin aynı yönde ki bakışına ve ortak çabasına bağlı.

Umarım bu gerçeği algılayarak, fırsatı kaçırmayız.